

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 13.06.2011, sp. zn. 36 Co 13/2011, ECLI:CZ:MSPH:2011:36.CO.13.2011.1

Číslo: 4/2012

Právní věta: Řízení o žalobě podané věřitelem po zahájení insolvenčního řízení soud zastaví po právní moci rozhodnutí o úpadku, je-li předmětem žaloby pohledávka, kterou věřitel mohl přihlásit do insolvenčního řízení (§ 104 odst. 1 o. s. ř., § 109 odst. 1 písm. a/ insolvenčního zákona); to platí i tehdy, byl-li již prohlášen konkurs na majetek dlužníka.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 13.06.2011

Spisová značka: 36 Co 13/2011

Číslo rozhodnutí: 4

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvence, Zastavení řízení

Předpisy: § 104 odst. 1 o. s. ř.
§ 109 odst. 1 písm. a) předpisu č. 182/2006Sb.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Usnesením ze dne 18. 1. 2011 O b v o d n í s o u d pro Prahu 4 v této právní věci zastavil řízení (výrok ad I.), vyslovil, že po právní moci tohoto usnesení se žalobkyni vrací soudní poplatek ve výši 750 Kč prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 4 (výrok ad II.) a že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Z odůvodnění usnesení se podává, že žalobou podanou 29. 11. 2010 se žalobce domáhal zaplacení shora uvedené částky. Soud prvního stupně zjistil, že dne 9. 2. 2009 bylo zahájeno insolvenční řízení na žalovanou. Postupoval proto podle § 103 o. s. ř. a zkoumal, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé. Podle ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínek řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví. Dovodil, že podle ustanovení § 109 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon v platném znění (dále jen insolvenční zákon, resp. zákon), se zahájením insolvenčního řízení se spojuje ten účinek, že pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou. V tomto případě bylo zahájeno insolvenční řízení již před podáním žaloby a žalobkyně pohledávku rozhodně mohla uplatnit přihláškou. Soud shledal s odkazem na shora citovaná zákonná ustanovení nedostatek podmínek řízení a řízení proto zastavil. To, že byl již na žalovanou prohlášen konkurz, na stavu věci nic nemění, konkurz dosud nebyl zrušen.

O vrácení soudního poplatku žalobkyni soud rozhodl dle ustanovení § 10 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění. O nákladech řízení soud rozhodl dle ustanovení § 146 odst. 2, věta první, o. s. ř. s tím, že žalované žádné náklady řízení nevznikly.

Proti tomuto usnesení podal v zákonné lhůtě odvolání žalobce. Namítal, že napadené rozhodnutí ve výroku I. spočívá na nesprávném právním posouzení věci soudem prvního stupně. Soud prvního stupně rozhodl o zastavení řízení s odkazem na insolvenční zákon. Žalobce se domnívá, že výklad § 109 odst. 1 písm. a) insolvenčního zákona a § 248 odst. 1 insolvenčního zákona takovým způsobem, jenž má za následek zastavení řízení, není správný. Dle žalobcova mínění je postup, který zvolil výše uvedený soud, v rozporu s Listinou základních práv a svobod, především s čl. 36 a čl. 37. Žalobce je toho názoru, že řízení by mělo být přerušeno a nemělo by dojít k zastavení řízení. Při přerušování řízení žalobce neztrácí právo domáhat se svého nároku u soudu. Při zastavení řízení a nepřihlášení se do insolvenčního řízení může dojít z hlediska běhu promlčecí lhůty k reálné hrozbě ztráty uplatnění oprávněného nároku u soudu. Insolvenční zákon diskriminuje věřitele, kteří nemají vykonatelnou pohledávku, a naopak zvýhodňuje věřitele, kteří takovéto pohledávky mají. Toto je patrné v § 109 odst. 1 písm. c), který říká, že: výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit, nelze jej však provést; z toho je zřejmé, že na rozdíl od žaloby návrh na nařízení exekuce může být podán i po zahájení insolvenčního řízení. Žalobce má zato, že nemožnost domáhat se oprávněného nároku řádnou žalobou u soudu v občanskoprávním řízení porušuje jedno ze základních práv, a to právo na soudní a jinou právní ochranu především ve zmíněných člancích 36 a 37 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky. Navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení změnil tak, že se řízení přerušuje.

M ě s t s k ý s o u d v Praze rozhodnutí soudu prvního stupně potvrdil.

Z o d ů v o d n ě n í :

Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, podle ustanovení § 212 a 212a o. s. ř. a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Z výpisu z obvodního rejstříku vyplývá, že insolvenční řízení bylo zahájeno na základě vyhlášky Městského soudu v Praze ze dne 9. 2. 2009, účinky insolvenčního řízení nastaly dne 9. 2. 2009 v 11:17 hod. Na základě usnesení Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009 bylo rozhodnuto o prohlášení konkurzu na majetek dlužníka.

Soud prvního stupně správně zkoumal splnění podmínek řízení a dospěl na základě správné interpretace ustanovení § 109 odst. 1 zákona v otázce důsledků vyplývajících ze zahájení insolvenčního řízení i ke správným závěrům právním. Citované ustanovení obsahuje jednoznačnou úpravu, podle níž po zahájení insolvenčního řízení pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou. Ostatně i odvolatel svoji odvolací argumentaci podporuje pouze odkazy na obecná ustanovení Listiny týkající se práva na soudní ochranu a rovného postavení účastníků s tím, že nepřihlášením se do insolvenčního řízení v případě, že soud řízení zastaví, může dojít z hlediska běhu promlčecí lhůty k reálné hrozbě ztráty uplatnění oprávněného nároku u soudu. Přehlíží však přitom znění ustanovení § 109 odst. 3 zákona, podle něhož lhůty k uplatnění práv, která lze podle odstavce 1 uplatnit pouze přihláškou, po zahájení insolvenčního řízení nezačínají nebo dále neběží.

Za dané situace odvolací soud napadené usnesení podle ustanovení § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.